

คำนำ

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงกำหนดให้วิชากฎหมายระหว่างประเทศว่า
ด้วยทักษะเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรในระดับชั้นปริญญาตรีเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สนใจได้ศึกษาใน
เรื่องนี้ รวมทั้งสามารถที่จะศึกษาให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นในระดับชั้นปริญญาโทอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อ^๑
เป็นการตอบสนองต่อความสำคัญของวิชาชีพนักบัณฑิตเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากทรัพยากรต่าง ๆ
ที่มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์บานແຜ่เดินเริ่มลดน้อยลง รัฐต่าง ๆ จึงให้ความสนใจต่อ^๒
การแล่งทางประ โยชน์จากทรัพยากรต่าง ๆ ในทະ เเละมากยิ่งขึ้น นอกเหนือไปจากการใช้
ประ โยชน์จากทະ เล ในด้านอื่น ๆ

ในคำบรรยายวิชากฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยทะเลฉบับนี้ พยายามที่จะเรียนเรียงเพื่อให้เกิดความสอดคล้องในการศึกษาแก่ผู้สนใจทั้งหลายด้วยการจัดแบ่งหัวข้อต่าง ๆ ออกเป็นหัวภาคด้วยกัน โดยภาคแรกจะเป็นการศึกษาถึงวิวัฒนาการของกฎหมายทะเลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันซึ่งจะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่แล้วเป็นผลมาจากการประสบการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่กลุ่มคือกลุ่มรัฐที่ต้องการขยายอำนาจเหนืออาณาเขตทางทะเลให้มากที่สุดเพื่อป้องกันภัยอันเข้ามาและหวังประโยชน์ ขณะเดียวกันรัฐอีกกลุ่มนึงต้องการให้มีเสรีภาพในการแสวงหาประโยชน์จากทะเลให้มากที่สุดเช่นกัน

ในภาคสองถังสี่ จะเป็นการศึกษาถึงอาณาเขตทางทะเลต่าง ๆ ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจะกล่าวครอ本科ลุมถังสี่และหน้าที่ของรัฐต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละเขต โดยการอ้างถังกฎหมายเดียวกันตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 เป็นสำคัญ และจะมีการเปรียบเทียบกับกฎหมายเดียวกันตามอนุสัญญากรุงเจนีวา ปี ค.ศ. 1958 ตามที่เห็นสมควร โดยจะแบ่งหัวข้อเกี่ยวกับอาณาเขตทางทะเลออกเป็น 3 ภาคด้วยกัน ภาคที่สองจะเป็นการศึกษาถึงอาณาเขตทางทะเลที่อยู่ภายใต้อำนาจของประเทศไทยของรัฐ (sovereignty) ซึ่งรัฐเจ้าของอาณาเขตทางทะเลสามารถมีอำนาจเหนืออาณาเขตทางทะเลได้แล้วน้อยกว่าสมบูรณ์ คือจะมีอำนาจครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างและเรื่องทุกเรื่อง เว้นแต่บางกรณีที่กฎหมายระบุไว้ทางประเทศไทยจะระบุยกเว้นไว้ ภาคที่สามจะเป็นการศึกษาเกี่ยวกับอาณาเขตทางทะเลที่อยู่ภายใต้อำนาจของรัฐ (sovereign

(1)

right) ซึ่งรัฐเจ้าของอาณาเขตทางทะเล เช่นว่ามีสิทธิเหนือบริเวณทางทะเลล่าสุดในลักษณะที่จำกัดและน้อยกว่าการมีอำนาจจดทะเบียนมาก ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของเนื้อหาของกิจกรรมสิทธิ์ต่าง ๆ หรือขอบเขตของการบังคับก็ตาม โดยที่การมีสิทธิ์จดทะเบียนอาจครอบคลุมเพียงบางส่วนบางอย่างเท่านั้นและขอบเขตของ การบังคับอาจจำกัดแต่เพียงเท่าที่กฎหมายระหว่างประเทศได้ให้ การรับรองหรือกำหนดไว้เท่านั้น และภาคที่สืบเป็นอาณาเขตทางทะเลที่อยู่ภายนอกขอบเขตอำนาจ และการควบคุมของรัฐซึ่งหมายถึงอาณาเขตทางทะเลบริเวณที่ไม่อยู่ภายใต้อำนาจจดทะเบียน หรือ สิทธิ์จดทะเบียนของรัฐชายฝั่ง โดยที่ทุกรัฐมีserviceman โดยเท่าเทียมกันในการใช้ประโยชน์จากน้ำน้ำเหล่านี้ นอกจากนี้แล้วในภาคสุดท้ายจะศึกษาเรื่องการป้องกันและรักษาสภากาแฟเดลล้อมทางทะเล เพื่อให้เนื้อหาสอดคล้องกับคำบรรยายที่ได้จัดทำขึ้นก่อนหน้านี้

อย่างไรก็ตาม คำราหือนาความที่เกี่ยวข้องกับวิชากฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วย ทะเลที่เป็นภาษาไทยมีจำนวนจำกัดมาก ซึ่งนับว่าเป็นอุปสรรคพอสมควรในการเรียนเรียงคำบรรยายนี้ให้สมบูรณ์ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประดิษฐ์ภาษาไทย เกี่ยวกับประเทศไทย นอกจากนี้ในขณะที่ดำเนินการเรียนเรียงคำบรรยายนี้คำเปลಯอย่าง เป็นทางการของอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ยังไม่แล้วเสร็จ ผู้จัดทำคำบรรยายจึงได้แปลจากอนุสัญญาฉบับดังกล่าวในบางเรื่องที่เกี่ยวข้องรวมทั้งนำคำเปลಯอย่าง ไม่เป็นทางการมาใช้ประกอบด้วยซึ่งคำแปลดังกล่าวอาจคลาดเคลื่อนได้ ทั้งนี้ได้จัดพิมพ์ต้นฉบับภาษาอังกฤษของอนุสัญญานี้เพื่อจะได้ศึกษาเปรียบเทียบไว้ในภาคผนวกของคำบรรยายฉบับนี้ด้วย และในที่สุดหากคำบรรยายนี้จะขึ้นกับพร่องหรือผิดพลาดประการใด ผู้จัดทำขอเป็นผู้รับผิดชอบทั้งล้วนและน้อมรับคำแนะนำด้วย ๆ อันนั้น มีด้วยความชอบด้วยความยิ่งและจะได้ดำเนินการแก้ไขต่อไป

ดร. สมชัย ศิริสมบูรณ์เวช

คณะนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง